

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **M. H.**, narozena X,
bytem X,
zastoupená zmocněncem Ing. D. A.,
bytem X.,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 27. 12. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 27. 12. 2019 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 12. 9. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 104 Kč ve lhůtě 1 měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se v řízení před žalovanou domáhala invalidního důchodu. Žalovaná její žádost zamítla rozhodnutím č. j. X ze dne 12. 9. 2019, neboť na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Domažlice dospěla k závěru, že žalobkyně není invalidní. Lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně na 25 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, které žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (Postižení končetin), položku 1e (Ztráta končetin, jejich částí; anatomická ztráta části ruky s ohledem na dominanci při částečně zachované funkci úchopu nebo ztráta palce ruky s ohledem na dominanci při částečně zachované funkci úchopu) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 25–30 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu a na základě doložených lékařských zpráv upřednostnil lékař žalované u žalobkyně dolní hranici, tj. konečných 25 %. Za rozhodující určil stav po traumatické amputaci částí prstů levé ruky, tzn. nedominantní.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou, v níž namítla nezohlednění svého duševního stavu. Žalovaná též pominula poškození dalších prstů ruky s vlivem na úchopové schopnosti žalobkyně. Dále žalobkyně rozporovala podkladový posudek MUDr. Ú., který nevzal v potaz předloženou zdravotní dokumentaci. Rovněž namítla, že žalovaná nesprávně aplikovala § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, jenž umožňuje zvýšit hodnocení míry snížení pracovní schopnosti až o deset procentních bodů z důvodu komorbidit. Žalobkyně také namítla nevypořádání svých námitek založených na lékařských zprávách z psychiatrie MUDr. D., resp. z chirurgie MUDr. K. Žalovaná se tedy nezabývala zdravotním stavem žalobkyně dostatečně a komplexně, a to zejména ve vztahu k její dělnické profesi.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě zrekapitulovala průběh správního řízení a navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)]

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně. Tento posudek byl doplněn po žádosti soudu, jež mj. spočívala v důrazu na posouzení žalobkyně při jednání posudkové komise.
10. Posudková komise po doplnění posudku dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 35 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XV, oddíl B, položka 1e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. anatomická ztráta části ruky s ohledem na dominanci při částečně zachované funkci úchopu. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 25–30 %. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně posudková komise zhodnotila při horní hranici, tj. na 30 %, a to vzhledem k poruše přizpůsobení v péči psychiatra. Poněvadž žalobkyně není schopna pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, zvýšila posudková komise tuto hodnotu o dalších 5 %, tedy na konečných 35 %. Učinila tak v podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobkyně posudková komise určila den chirurgického vyšetření MUDr. K., tedy 7. 6. 2019.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopna práce s nároky na jemnou motoriku. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a při jednání posudkové komise vyšetřil žalobkyni ortoped. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje

skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žádost o invalidní důchod.

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování před soudem, tedy že **invalidita prvního stupně žalobkyně vznikla ke dni 7. 6. 2019**. Z toho bude vycházet při novém posouzení žádosti žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložila (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Náklady řízení žalobkyně tvoří částka 104 Kč poštovného za dvě poštovní zásilky (č. l. 18, 46 soudního spisu), kterou je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. listopadu 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.